ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1 ΣΥ.Ψ1.φψ.0024

ΑΡΙΘ. 50. ΕΤΟΣ Β.

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμᾶται, κατ' ἔτος δίστηλα 2, καθ' ἑξαμηνίαν 1, κατὰ τριμηνίαν 1|2, προπληρωτέα.
Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἀπροσδιορίστως.—Τιμὴ καταχωρήσεως, ὁ στίχος λεπτὰ 15.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 21 Δεκεμβρίου 1851.

Καθ' ὃν καιρὸν ἡ Βουλὴ τῆς Ἑπτανήσου, τέλος πάντων, διελύθη, ὁ δὲ ἐκλογικὸς σύλλογος συγκαλεῖται ὅπως ἐκλέξῃ νέους ἀντιπροσώπους, νομίζομεν καθῆκον ἡμῶν νὰ ἐκθέσωμεν, ἐν συντομίᾳ, τὰς ἰδέας καὶ τὰς σκέψεις μας ἐπὶ τοιαύτης περιστάσεως. Βεβαίως, ἡ νέα Βουλὴ δὲν συγκαλεῖται ὑπὸ αἰσίους οἰωνούς. Ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, ὅστις εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐλευθέρας ἀντιπροσωπείας, ἔλαβε τὴν μεγαλητέραν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας προσβολήν, καὶ οἱ ἐνεργητικώτεροι καὶ δραστηριώτεροι πολῖται εὑρίσκονται ἐξόριστοι, ἢ ἐφυλακίσθησαν ἐκ προμελέτης. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ταῦτα ἀρκετὰ αἴτια διὰ νὰ δειλιάσωμεν. Πᾶν κόμμα, τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, προσαποκτᾷ καθ' ἑκάστην ὀπαδούς, καὶ αἱ δυνάμεις του, ἐνῷ φαίνονται ὅτι ἐξηντλήθησαν, διὰ μιᾶς ἀναφαίνεται νικητήριον καὶ τροπαιοῦχον. Ὁποιαδήποτε ὅμως καὶ ἂν μέλλῃ νὰ ἦναι ἡ ἔκβασις, κανεὶς πολίτης, ὅστις νὰ αἰσθάνεται ἀληθῆ ὑπὲρ πατρίδος ἔρωτα, δὲν πρέπει νὰ μένῃ, διὰ καμμίαν πρόφασιν, ἀδιάφορος εἰς τὰς κρισίμους ταύτας στιγμάς. Ἐκεῖνοι οἵτινες θέλουσι νὰ ἴδωσι βεβαίαν τὴν νίκην, καὶ τότε νὰ ἐπιχειρισθῶσι τὸν ἀγῶνα, εἶναι, κατὰ τὴν ἀληθῆ τῆς λέξεως ἔννοιαν, ἐγωϊσταί. Ὁ ἀγαθὸς καὶ εἰλικρινὴς πολίτης πρέπει νὰ θυσιάζῃ εἰς τὸν ἅγιον τῆς πατρίδος βωμὸν καὶ αὐτὴν τὴν φιλοτιμίαν του. Εἰσερχόμενος εἰς τὸν ἀγῶνα, μηδὲ τὴν νίκην πρέπει νὰ θεωρῇ ἰδίαν ἐπιτυχίαν, ἢ ὠφέλημα, καὶ ἐπομένως νὰ κομπάζῃ ἢ νὰ ἀλαζονεύεται· μηδὲ τὴν ἀποτυχίαν ὡς αἰσχύνην, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ταπεινώνεται. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πρέπει νὰ τὸ θεωρῇ πᾶς τις ὡς κοινὸν τῆς πατρίδος δυστύχημα, διὰ τὸ ὁποῖον, καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ ἀγαθοὶ πολῖται, πρέπει νὰ λυπηθῶσι. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι, δι' ἓν πολιτικὸν κόμμα, τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ καταλληλότερα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του, χωρὶς ὅμως ν' ἀπομακρυνθῇ μηδὲ στιγμὴν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἐκείνας, αἵτινες κυρίως τὸ χαρακτηρίζουσι καὶ τὸ συσταίνουσι. Τῷ ὄντι! Διὰ νὰ ὀνομασθῇ ἐπαξίως ἓν κόμμα, πολιτικὸν κόμμα, ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον τῶν προσπαθειῶν του ἀρχήν τινά, καλῶς γνωστὴν εἰς τὸ κοινόν, καὶ τῆς ὁποίας νὰ θηρεύῃ τὴν πραγματοποίησιν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος. Τοιοῦτο κόμμα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αἱ ἀρχαί του ἤθελον εἶσθαι ἐσφαλμέναι, ἐνόσῳ ἐνεργεῖ εἰλικρινῶς καὶ ἐντὸς αὐτῶν, δὲν εἶναι ποσῶς ἐπιλήψιμον.

Ὅταν ὅμως, δι' ἀπερισκέπτου διαγωγῆς, ἤθελεν προσβάλει, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι κατακριτέον, διαλύεται ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μηδενίζεται, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ φαινομενικὸς θρίαμβός του, διότι προηγουμένως κατέστρεψεν αὐτὸ ἑαυτό. Ὁμοιάζουσι τὰ πολιτικὰ κόμματα τὸν Ἀνταῖον τοῦ μύθου· ἐνόσῳ εἶναι προσκολλημένα εἰς τὴν ἀρχήν των, εἶναι ἀκατανίκητα· ἅμα ἀπομακρυνθῶσι ταύτης, διαλύονται καὶ καταστρέφονται, καθὼς ἐκεῖνος ἐνικᾶτο, ὁσάκις ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὴν γῆν.

Ἴσως εἶναι περιττοὶ οἱ λόγοι μας οὗτοι, ἐπειδὴ νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἐκ τῶν πολιτικῶν φίλων μας, ὅστις νὰ μὴ συμμερίζεται τὰς δοξασίας μας ταύτας, καὶ εἴμεθα πλέον παρὰ βέβαιοι, ὅτι τὸ αἴσθημα τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας θέλει διαθέσει ἅπαντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καθὼς καὶ ἄλλοτε, οὕτω καὶ τώρα, ὅτε ἡ περίστασις εἶναι μάλιστα κρισιμωτέρα. Ἂς ἐπιληφθῶμεν λοιπὸν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, μὲ φρόνησιν καὶ ἴσην αὐταπάρνησιν, συλλογιζόμενοι μηδὲν τὰς παρεντιθεμένας δυσκολίας εἰς τοιαύτην ἐπιχείρησιν. Ἂς κατασιγάσωμεν πᾶσαν ἀτομικὴν ἀξίωσιν, καὶ ἂς θυσιάσωμεν, ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, πᾶν δευτερεῦον αἴσθημα. Τοιαῦτα εἶναι τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντά μας. Ἂς ἐκπληρώσωμεν ἡμεῖς αὐτά, πιστῶς καὶ εὐσυνειδότως, καὶ ἡ θεία πρόνοια θέλει βεβαίως ἐκτελέσει τὰ λοιπά.

Συγχρόνως μὲ τὸ περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς διάταγμα, ἐξέδωκεν ὁ Ἁρμοστὴς προκήρυξίν τινα, δι' ἧς εὐαρεστεῖται νὰ ἐκδηλώσῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τῆς Ἑπτανήσου τὰς ἀγαθὰς προαιρέσεις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος. Ἐπεθυμούσαμεν νὰ ἐδυνάμεθα νὰ καταχωρήσωμεν ὁλόκληρον τὴν προκήρυξιν ταύτην, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἁρμοστὴς, μὴ λησμονῶν τὰς δημοσιογραφικὰς ἕξεις του, ἔγραψεν ἄρθρον, ἀντὶ προκηρύξεως, τὸ ὁποῖον, διὰ τὴν ἔκτασίν του, μᾶς ἐμποδίζει τοῦ σκοποῦ μας, ἀρκούμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἐξ αὐτοῦ τὰς πολυθρυλλήτους μεταῤῥυθμίσεις, περὶ τῶν ὁποίων τοσαῦτα πρὶν φθάσωσι διεκωδωνίσθησαν.

Εἶναι δὲ αὗται:

Πρῶτον. Ἡ ἀντικατάστασις ἐτησίας συνόδου εἰς τὴν διετῆ.

Δεύτερον. Ἡ τροπολόγησις ἐκείνων τῶν ἄρθρων τὰ ὁποῖα κανονίζουσι τὸν παρόντα τῆς Γερουσίας ὀργανισμὸν, ἵνα γίνῃ καλητέρα διανομὴ τῶν καθηκόντων της καὶ ἐπαυξηνθῇ ἡ εὐθύνη τῶν μελῶν της.

Τρίτον. Ἡ προσθήκη πέμπτου δικαστοῦ εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον, ὅπως μὴ ἀπαιτῆται, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ ἁρμοστοῦ.

Τέταρτον. Ἡ ἀντικατάστασις ἐξουσιῶν ὡρισμένων ὑπὸ βουλευτικῆς πράξεως, εἰς τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας σήμερον διενεργουμένην ἐξουσίαν· ὅ ἐστι, μεθερμηνευόμενον εἰς ἁπλῆν διάλεκτον, ἡ νομιμοποίησις τοῦ αὐθαιρέτου.

Ἂν ἡμεῖς ἤμεθα θιασῶται τῆς προστασίας, καὶ ἐπεθυμούσαμεν τὴν εἰρήνην, ἐπὶ τοιαύτῃ τιμῇ, δὲν ἠθέλαμεν ἀναγγείλει μετὰ τοσούτου θορύβου τὴν ἔλευσιν τοιούτων μεταῤῥυθμίσεων, διότι ἂν ὁ λαὸς ἐπίστευε τὰ τοιαῦτα, εἵπετο νὰ περιμένῃ μεγάλα πράγματα, καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοσούτῳ μικρῶν, ἤθελεν εἰπεῖ δικαίως τὸ « ὄρος ὤδυνε καὶ ἔτεκε μῦν. »

Ἂν καὶ πολλάκις ἀνεφέρθη παρὰ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, ὅτι συναλλαγματικαὶ ἐξ ἑκατοντάδων ταλλήρων ἐμβάζονται, ἐκ τῆς Ῥωσσίας, εἰς τὸν συντάκτην τῆς Ἀναγεννήσεως, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ κάμῃ πιστευτὰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὀργάνου, κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος, ἐξυφαινομένας συκοφαντίας, δὲν ἐνομίσαμεν ὅμως ἀξιοπρεπὲς, μολονότι ἐγνωρίζαμεν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν, ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τοιαῦτα ἀναιδῆ παραληρήματα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσχάτως ἐπανελήφθησαν ἐπισήμως τὰ αὐτὰ ὑπὸ ἀτόμου κατέχοντος τὴν ὑψηλοτέραν θέσιν τῆς πολιτείας μας, νομίζομεν χρέος ἡμῶν ν' ἀπαντήσωμεν, δημοσιεύοντες τὴν ἐπιστολὴν, διὰ τῆς ὁποίας ἐστάλησαν τὰ τοιαῦτα χρήματα, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται ἐναργῶς, ποῖοι οἱ συνεισφέροντες, καὶ ποῖός τις ὁ σκοπός των. Ἴσως ἦτο περιττὴ, ὅλως δι' ὅλου, πᾶσα ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου διασάφησις, ἀφοῦ μάλιστα ὅλοι γνωρίζουσι κατὰ πόσον αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἀναγέννησις, καὶ ὅλου τοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ἦτο ὄργανον, ἀντίκεινται εἰς τὸ σύστημα τοῦ κράτους ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἐπεχειρίσθησαν γελοιωδῶς ν' ἀποδείξωσι μισθωτὰ ὄργανα. Ἐλπίζομεν λοιπὸν, ὅτι αἱ διαβεβαιώσεις τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος, δι' ὅσον ἔξοχοι καὶ ἂν ἦναι, ὅταν λέγῃ, ὅτι ξένα χρήματα ἐφηρμόσθησαν, ὅπως προαχθῶσι σχέδια ἐπικίνδυνα εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ κράτους, καὶ ἄλλα παρόμοια, θέλουσιν ἀφανισθῇ ὡς νέφος νυκτερινῶν ἀτμῶν ἀπέναντι τοῦ καθαροῦ ἡλίου τῆς ἀληθείας, ὁπόταν μάθῃ τὸ κοινὸν, ὅτι ἡ μὲ τόσον στόμφον ἀναφερομένη χρηματικὴ χορήγησις δὲν ἦτο ἄλλο, εἰμὴ συνεισφορὰ ἀνδρῶν φιλοπατρίδων, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως μιᾶς ἐφημερίδος, τὰς ἀρχὰς τῆς ὁποίας πληρέστατα συμμερίζονται.

Ἰδοὺ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολή.

« Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος ἡ Ἀναγέννησις.

» Πληροφορούμεθα ἀσμένως, ὅτι ἠρχίσατε ἤδη, πάλιν, τὸν ὁποῖον ἕνεκα τῶν ἐπαχθῶν βιαιοπραγιῶν διεκόψατε, πρὸς καιρὸν, ἀγῶνα τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, Ἑπτανήσου, ἀπὸ τῆς ἐπαράτου προστασίας, καὶ τῆς ἑνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς μητρός μας Ἑλλάδος, δηλαδὴ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐθνικῆς ἐφημερίδος ἡ Ἀναγέννησις. Σπεύδομεν μετὰ πόθου καὶ ἡμεῖς, ὡς τέκνα τῆς πολυπαθοῦς Κεφαλληνίας, μακρὰν αὐτῆς, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀλλ' ὑπὸ τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα αἰσθήματα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ὑμεῖς τε καὶ οἱ ἀξιότιμοι φίλοι σας διεπρέψατε ἀληθῶς τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ὡς δημοσιογράφοι τε καὶ Βουλευταί! σπεύδομεν, λέγομεν, νὰ συνεισφέρωμεν καὶ ἡμεῖς, τὸ κατὰ δύναμιν, εἰς ὑποστήριξιν αὐτῆς τῆς λαοσώου ἐφημερίδος, ἧς ἕνεκεν ὑπέστητε τοσαύτας καὶ τοιαύτας κακώσεις, ὡς ἤδη ὑποφέρετε δεινὰ ὑπὸ τῆς ξενοκρατείας, ἀπὸ μόνην τὴν πρὸς τὸ κοινὸν καλὸν τάσιν σας· καὶ ἰδοὺ σᾶς πέμπομεν ἐσώκλειστον συναλλαγματικὴν ἐπὶ Κ. . . . . διὰ τάλληρα αὐστριακὰ 150, ἅτινα ἐσυνάξαμεν αὐθημερὸν παρὰ τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων συμπατριωτῶν μας, καὶ παρά τινων ἄλλων Ἑλλήνων, θιασωτῶν ἐπίσης καὶ ἐπαινετῶν σας. Τὸ μικρὸν δὲ τοῦτο τεκμήριον ἂς δώσῃ εἰς ὑμᾶς νύξιν νὰ καταλάβετε, πόσον τὸ πνεῦμα τῆς ἐφημερίδος σας ἐξηπλώθη! πόσος ὁ ἐκ ταύτης κατακαίων ἡμᾶς ζῆλος! καὶ πόσος, ἰδίως, ὁ θαυμασμὸς ὅλων, διὰ τὸ ἀξιόλογον σύστημα τοῦ ἰονικοῦ τύπου, ὑπερασπιζομένου, κατὰ προτίμησιν, τὰ μεγάλα τῆς πατρίδος συμφέροντα! πόση δὲ καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν γενναίων ῥητόρων τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ ἔθνους συμπάθεια!

» Ναὶ, φίλε συμπατριῶτα, εἰς σᾶς, μετὰ τῶν γενναίων συναγωνιστῶν σας, ἡ νεολαία ἀναθέτει, μὲ κατάνυξιν, τὰς γλυκείας ἐλπίδας της, θαῤῥοῦσα εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ δικαίου, διὰ τὴν ὅσονούπω πραγματοποίησιν τῆς αὐτονομίας μας, πρὸς δόξαν τε ὑμῶν, πρὸς τιμὴν τοῦ ἑπτανησιακοῦ λαοῦ καὶ πρὸς θρίαμβον γενικὸν τῆς Ἑλλάδος! Ὄνειδος δὲ καὶ αἰσχύνην τῶν, ἐκ πλάνης ἢ ψοφοδεϊσμοῦ, τἀναντία φρονούντων, καὶ, ἐκ τῆς διχογνωμίας των ταύτης, παρεχόντων εἰς τοὺς δεσπότας μας τὴν πρόφασιν ν' ἀναβάλλωσιν ἔτι τὴν τόσον εὐκταίαν παραχώρησιν τῆς Ἑπτανήσου πρὸς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, κηρύττοντες καὶ μετ' αὐθαδείας ἐπ' ἄμβωνος, πρὸς τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον, ὅτι « ἡ κυβέρνη-»σις δὲν τρέφει τοιοῦτον σκοπὸν, καὶ οὐδὲ ἀξιοῖ ἤδη νὰ »ἐνασχοληθῇ εἰς ὅ,τι ἄλλοτε, τυχὸν, ἐξῆλθε τοῦ στό-»ματος τοῦ Κ. Οὐάρδου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεώς »του, ἐπιπολάζοντος τοῦ κατὰ τὴν Εὐρώπην, περὶ ἐθνι-» κοτήτων, ἀναβρασμοῦ, νῦν δὲ καταστάντος ἁπλοῦ θο-»ρύβου, ἄνευ τινὸς ὑποστάσεως, εἰς τὴν Ἑπτάνησον. » Καὶ ὅμως, ἂς μάθωσιν, αὐτοί τε, οἱ ἀναφανδὸν οὕτω ψευδόμενοι, καὶ οἱ ἀνεχόμενοι αὐτοὺς, ῥίπτοντας εἰς τὰς ἀκοάς των τὴν πλέον ἀλλόκοτον ἀπάντησιν, ὅτι τὸ σύνθημα τῶν Ἑπτανησίων εἶναι:

» Ἔξω ἡ ξενοκρατεία — Ἕνωσις μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

» Ἐκ Ταϊγαῤῥόκου, τῇ 29 Αὐγούστου 1851· »

(Ἕπεται κατάλογος 62 συνδρομητῶν.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ τῆς Γαλλίας εἰδήσεις, μολονότι εἰς διάφορα διαμερίσματα ἐξακολουθοῦσι νὰ γίνωνται ταραχαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σημαντικαὶ, φαίνεται ὅμως ἐν γένει, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας ἐπροτίμησε ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, διὰ τῆς ψήφου μᾶλλον ἢ διὰ τῶν ὅπλων. Ἀλλ' ἐνῷ ἑβδομήκοντα τρεῖς ἐφημερίδες ἐπαύθησαν καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπόκεινται εἰς αὐστηροτάτην λογοκρισίαν, ὁπόταν τριάκοντα καὶ ἓν διαμερίσματα ὑπάρχωσιν εἰς κατάστασιν πολιορκίας, ὀκτακόσιοι δὲ πολῖται πάσης τάξεως καὶ παντὸς ἀντιπολιτευομένου χρώματος κρατῶνται φυλακισμένοι, ἀμφιβάλλεται ἂν ἦναι δυνατὸν, ὑπὸ τοιοῦτον τρόμον, νὰ ἐξέλθῃ τῆς κάλπης ἡ ἀληθὴς θέλησις τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. Ἐντοσούτῳ, ἡ ψηφοφορία ἤδη ἤρχισε, καὶ κατὰ τὴν 23 τοῦ Δεκεμβρίου θέλει συνέλθει ἡ ἐξ 178 μελῶν συγκειμένη συμβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ὅπως ἐπαληθεύσῃ τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος τεθέντων ζητημάτων ψηφοφορίας. Ἂν καὶ ἦναι δύσκολον νὰ εἰκάσῃ τις τὰς διαθέσεις τῶν διαφόρων μερίδων τοῦ ἔθνους, ἀναφέρουσιν ὅμως ἐφημερίδες τινὲς, ὡς πρὸς τὰ στρατεύματα, ὅτι οἱ στρατιῶται τοῦ ναυτικοῦ δίδουσιν ὀλιγωτέρας ψήφους ὑπὲρ τοῦ Ναπολέοντος, ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τῆς ξηρᾶς, καὶ ὅτι ἐν γένει, τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ μηχανικὸν τῆς Ἀλγερίας ἐψήφισαν κατ' αὐτοῦ. Ὁμοίως λέγουσιν, ὅτι τὸ κόμμα τῶν Νομιμοφρόνων ἀπεφάσισε νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τοιαύτην ψηφοφορίαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι σύμφωνοι ὅλοι ὡς πρὸς τοῦτο.

Ἡ ἀκαδημία τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν, συναθροισθεῖσα μετὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα, ἔπαυσε τὴν συνεδρίασιν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Κ. Μυνιὲ, διαμαρτυρομένη τοιούτῳ τρόπῳ κατὰ τῶν συμβεβηκότων. Ὁμοίως, εἰς Φινιστὲρ, τριάκοντα τέσσαρα μέλη τοῦ γενικοῦ συμβουλίου διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Ναπολέοντος.

Εἶναι περίεργος ἐπιστολή τις τοῦ Ἱερωνύμου Βοναπάρτου, θείου τοῦ δικτάτορος, σταλεῖσα πρὸς τὸν ἀνεψιόν του, τὸ ἑσπέρας τῆς 4 Δεκεμβρίου, διὰ τῆς ὁποίας τὸν προτρέπει ὅπως καταπαύσῃ τὴν χύσιν τοῦ γαλλικοῦ αἵματος, δι' ἀληθοῦς πρὸς τὸν λαὸν ἐφέσεως. Συνεπείᾳ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, τὴν ἐπαύριον, 5 Δεκεμβρίου, ἐφάνη τὸ διάταγμα τοῦ προέδρου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντεκατεστάθη ἡ κρυπτὴ ψηφοφορία ἀντὶ τῆς φανερᾶς.

Ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες ἀνέκδοτόν τι τοῦ Κ. Λαμαρτίνου, πρώην μέλους τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ τολμήματος τοῦ Ναπολέοντος. Ἐνῷ, λέγουσιν, ἀσθενὴς ὤν, ὑπηγόρευεν εἴς τινα γραφέα ἄρθρον τί διὰ τὴν ἐφημερίδα « le Pays » τῆς ὁποίας ἦτο Συντάκτης, ἀκούσας τὴν ἀντισυνταγματικὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως, ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἀνέκραξεν: « Ὁ Πρόεδρος, μὴ » δυνάμενος νὰ μᾶς διαλύσῃ, ἔμελλε νὰ μᾶς διώξῃ. . . » Τοῦτο ἦτο γραμμένον εἰς τὸ Σύνταγμα. »

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὑρίσκονται τὰ πράγματα τῆς Γαλλίας τὴν σήμερον, εἶναι ἀδύνατον δὲ νὰ προΐδῃ καὶ ὁ μεγαλήτερος διορατικὸς νοῦς τὴν λύσιν τοῦ φοβεροῦ τούτου δράματος.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

ΜΑΔΡΙΤΗ. 7 Δεκεμβρίου. Οἱ προοδευτικοὶ τῆς πόλεως ταύτης ἀπεπειράθησαν στάσιν τινὰ ἥτις ἀπέτυχεν· ὡς ἐκ τούτου πεντήκοντα ἄτομα ἐκρατήθησαν, καὶ οἱ στρατιῶται εὑρίσκονται εἰς τὰ ὅπλα. Εἰς Βαρκελλώνην, ἅμα ἠκούσθησαν τὰ κινήματα τῶν Παρισίων, οἱ πολυπληθεῖς δημοκράται τῆς πόλεως ἐκείνης ἀνύψωσαν ὁδοφράγματα, καὶ συνεκρούσθησαν μετὰ τῶν στρατιωτῶν. Τὴν 9 Δεκεμβρίου, ἡ Βασίλισσα διὰ διατάγματος ἀνέβαλε τοὺς Κόρτας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ περιοχικὸς σύμβουλος Ποταμιάνων, Μιχαὴλ Παυλάτος, κατεδικάσθη παρὰ τοῦ πλημμελειοδίκου Κ. Βερέτα, εἰς φυλάκισιν ἑπτὰ μηνῶν, ὡς ἐξυβρίσας δῆθεν τὴν κυβέρνησιν εἴς τινα ὁμιλίαν του. Αἱ ἀποδείξεις τοῦ ἐγκλήματός του ἐλήφθησαν, κατὰ τὸ σύνηθες, ἐκ τῶν ἀναφορῶν δεκάρχων τινῶν καὶ κλητήρων τῆς ἐξοχῆς. Μ' ὅλα ταῦτα, ἡ ἀστυνομία, ἥτις ἔκαμε προηγουμένως εἶδός τι ἀνακρίσεως, εἶχεν ἀπολύσει τὸν κατηγορούμενον· ἀλλὰ, κατὰ θείαν πρόνοιαν, δύο ἄλλαι ἀναφοραὶ, ἐμπεσοῦσαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπάρχου, ἐνεδυνάμωσαν τὴν κατηγορίαν, καὶ οὕτω ὁ νόμος καὶ τὸ πάθος ἱκανοποιήθησαν ἀμφότερα.

Ὁμοίως κατεδικάσθη, παρὰ τοῦ ἰδίου δικαστοῦ Κ. Βερέτα, ὁ Κ. Σπυρίδων Μομφεῤῥάτος εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν, κατηγορηθεὶς, ὅτι ἐντὸς τῶν φυλακῶν ἐξύβρισε χωροφύλακα τινά. Ὁ πρώην δικαστὴς, Κ. Μυλωνόπουλος τὸν ἀθώωσε, ἀποφανθεὶς ὅτι, ἐπειδὴ ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα ἐντὸς τῶν φυλακῶν, ἦτο πρέπον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀστυνομική τις ποινή. Τὸ ἐφετεῖον ἠκύρωσε τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, καὶ παρέπεμψεν ἐκ νέου τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδίστασε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν Κ. Μομφεῤῥάτον τὴν προαναφερθεῖσαν ποινήν.

Προσεκαλέσθη ὑπὸ τοῦ νέου ἀστυνόμου Κ. Στίβενς, ὁ Κ. Σταμάτης Παπύρης, ὅπως ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγύησιν τὴν ὁποίαν πρὸ καιροῦ εἶχε δώσει, ἐπειδὴ κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ἀστυνόμου, ἡ διαγωγή του ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι ἡ ἰδία. Προσέτι ἔλαβε τὴν καλωσύνην ὁ Κ. Ἀστυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νόμος νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ, ὅτι αὕτη θέλει εἶναι ἡ τελευταία. Ἀγνοοῦμεν τὶ ἐννοεῖ μὲ τοῦτο ὁ νέος Ἀστυνόμος.

Ἡ κυβέρνησίς μας δὲν ἀναπαύεται μόνον εἰς τὸ νὰ παύῃ τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους, ἀλλὰ θέλει πρὸς πλειοτέραν ἡσυχίαν της νὰ τοὺς διατηρῇ καὶ φυλακισμένους. Ὁ Κ. Σταμάτης Ἀπέργης, μέλος τοῦ συσσώμου παυθέντος Συμβουλίου τοῦ Δήμου Θηναίας, ἔπρεπε λοιπὸν κατὰ τὴν τοιαύτην ταατικὴν, νὰ φυλακισθῇ. Ὁ τρόπος δὲν ἦτο δυσκολία νὰ εὑρεθῇ· οἰκιακὴ ἔρευνα διετάχθη νὰ γίνῃ εἰςτὴν οἰκίαν του, ἐν ᾗ εὑρέθη ἓν μαχαιρίδιον, τὸ ὁποῖον μόλις ἐχρησίμευσε διὰ νὰ κόπτεται ὁ ἄρτος. Οἱ χωροφύλακες διὰ τὸ εὐτελές του τὸ παραίτησαν, ἀλλὰ σταλέντες ἐκ δευτερου ἥρπασαν αὐτό. Ἡ Ἀστυνομία λοιπὸν κατηγόρησε τὸν Κ. Ἀπέργην ὡς κατέχοντα ὅπλα ἄνευ ἀδείας, καὶ τὸ δικαστήριον τὸν κατεδίκασεν εἰς δύο μηνῶν φυλάκισιν καὶ εἰς πρόστιμον τριάκοντα σελληνίων.

Μανθάνομεν ἀπὸ τὸν Φιλαλήθη, ὅτι εἰς Κέρκυραν ἐπρόκειτο νὰ συστηθῇ εταιρία τις πρὸς βελτίωσιν τῶν τεχνιτῶν. Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας, διάφοροι κτηματίαι καὶ πολλοὶ τεχνῖται ὑπεγράφοντο ὡς συνεταῖροι, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία διέλυσε ταύτην, καταδικάσασα προσέτι καὶ τὸν πρόεδρον αὐτῆς Κ. Δάνδολον εἰς πρόστιμον τεσσάρων ταλλήρων, λόγῳ, ὅτι ἡ εταιρία συνῆλθεν ἄνευ ἀδείας τῆς ἀστυνομίας. Ὁ Κ. Δάνδολος ἀποποιηθεὶς τὴν πληρωμὴν τοῦ προστίμου, διὰ τὸ παράνομόν του, ἐφυλακίσθη, ἀλλ' ὁ υἱός του, μ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ πατρὸς, πληρώσας τὸ πρόστιμον τὸν ὑπεχρέωσε νὰ ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς. Τοιούτῳ τρόπῳ ἡ κυβέρνησις προνοεῖ περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἐπτανησιακοῦ λαοῦ! Θαυμάζομεν πῶς δὲν ἐθεώρησε τοὺς ἱδρυτὰς τῆς εταιρίας ὡς συνωμότας, καὶ ἐπομένως νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ διαβατήριά των.

Ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ πάσχει μονομανίαν. Ἄλλοτε εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὑπῆρχε μονομανής τις παρόμοιος, ὅστις ἐφαντάζετο, ὅτι ὅλα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸν Πειραιᾶ πλοῖα ἦσαν ἰδικάτου. Παρομοίως λοιπὸν καὶ ὁ Συντάκτης τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, φαντάζεται, ὅτι εἶναι ὁ μόνος Κύριος, ὁ μόνος Σοφὸς, ὁ μόνος εὐγενὴς, ὁ μόνος πλούσιος τῆς κοινωνίας μας. Τὸ νὰ ἐκβάλῃ τις ἀπὸ τὴν ἀπάτην των τοιούτους μονομανεῖς, δὲν εἶναι ἡ μεγαλητέρα σκληρότης;

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου, ἐπὶ τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὴν ἔκφρασιν κατὰ τοῦ συμποσίου τῆς 18 Σεπτεμβρίου.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ πλημμελειοδικείου, ἀφαιρέσαν μόνον ἀπὸ τὴν ποινὴν τῶν ΚΚ. Λιβαθινοπούλων μῆνας ἕξ· καὶ ἀπὸ ἐκείνην ἑνὸς ἄλλου, μῆνα ἕνα. Τὸ τοιοῦτο ἦτο ἤδη γνωστὸν ἐκ τῶν προτέρων.

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Ζακύνθου. «Ἐνταῦθα ἡ καταδρομὴ ἐκορυφώθη. Ἀφοῦ ἡ ἀστυνομία ἀφήρεσε τὰ ὅπλα εἰκοσιδύω πολιτῶν, τοὺς παρέπεμψεν εἰ τὸ πλημμελειοδικεῖον, λόγῳ, ὅτι κατά τὸν Αὔγουστον δὲν ἀνανέωσαν τὰς ἀδείας των, καὶ ἐπομένως τούς κατηγόρησεν, ὡς κατέχοντας ὅπλα ἄνευ ἀδείας. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀνήκουσιν ὅλοι οὗτοι εἰς τὸ κόμμα τῶν ῥιζοσπαστῶν, εἷς μάλιστα ἐξ αὐτῶν εἶναι ὁ Κ. Π. Ταβουλάρης, Συντάκτης ἄλλοτε τοῦ Ρήγα. Τοῦτο σὲ λέγω, ὅτι τὸ παρελθὸν σάββατον κατεμυνήθησαν 15 τρέχοντος, καὶ σήμερον 18(30) ἔλαβαν τὸ ἐγκλητήριον διὰ τὰς 10 Ἰανουαρίου ε. ν., ἐνῷ ὑπὲρ τὰς 200 δικογραφίας εὑρίσκονται προηγουμένως παρουσιασμέναι εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον, καὶ ἐνῷ, ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τοῦ προστάτου μας εἶναι κεκλεισμένα τὰ δικαστήρια. Ἡ ἀτιμωτικὴ διαφθορὰ τοῦ ὠτακουστοῦ διδάσκεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀστυνομίαν ἀναφανδὸν, διότι προσεκάλεσε κατ' αὐτὰς τοὺς καφεπώλας καὶ ἐργολάβους τῶν λεσχῶν καὶ τοὺς ἐπέβαλλε νὰ καταμηνύουν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅντινα ἤθελεν ὁμιλήσει περὶ πολιτικῶν ἀντικειμένων, σημειοῦντες τὸ ὄνομά των. Ἀπειλαὶ, ἐκφοβίσεις, διαφθορὰ, προδόται, ὠτακουσταὶ, εἶναι τὰ ἐν ἐνεργείᾳ στοιχεῖα τῆς κοινωνίας μας.

Κύριε Συντάκτα.

Ἀνέγνωμεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Δεκεμβρίου ἀπολογίαν τινα τοῦ γνωστοῦ τυπογράφου Κ. Κωνσταντίνου Ρωσσολύμου, δι' ἧς ἠθέλησε νὰ δικαιωθῇ ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν του, ἀποδίδων πρὸς τὸν γράψαντα τὴν εἰς τὸν ἀριθμ. 49 τοῦ Χωρικοῦ καταχωρηθεῖσαν ἐπιςολὴν τοὺς τίτλους τοῦ ψεύστου, εὐαρεστούμενος νὰ μὴ φοραθῇ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ὡς τοιοῦτος.

Ὁ Κ. Ρωσσόλυμος φοβούμενος τὴν ἐκθεάτρισιν τῆς ἐπονειδίστου διαγωγῆς του ἐπὶ προφάσει, ὅτι φοβεῖται τὴν ὑψηλὴν ἀστυνομίαν, ἀρνεῖται τὴν τύπωσιν τοῦ Ρήγα, ἐνῷ ἀπεῤῥόφησε τῆς συντάξεως ὁλόκληρον προπληρωτέαν τριμηνίαν. Ὁ καλὸς καὶ ἔντιμος οὗτος πατριώτης καθυστερῶν τὴν πατρίδα του ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν τῆς ἐλευθέρας φωνῆς της, πρὸς στηλίτευσιν τῶν ἀνοσιουργημάτων, ἅτινα καθημερινῶς τὴν καταμαστίζουσιν, ἀφίνει ἐλεύθερον τὸ τυπογραφεῖόν του εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ, ὅπως διασύρωσιν ἀνερυθριάστως τὸν ῥιζοσπαστισμόν· καὶ ἔπειτα τολμᾷ νὰ ἀποτείνεται πρὸς τοὺς συμπολίτας του ἐπικαλούμενος δῆθεν τὴν ἐτυμηγορίαν των. Ἡ ἀναίδειά του ὑπερέβη πᾶν ὅριον! ἐπιθυμῶν νὰ προσφέρῃ καὶ ἄλλο θῦμα εἰς τοὺς ὄνυχας τῆς ὑψηλῆς ἀστυνομίας, μανίζει καὶ φρυάττει κατὰ τοῦ γράψαντος, σφαδάζων, ὅτι δὲν ἔθεσε τὴν ὑπογραφήν του,

Εἷς Ζακύνθιος.

Ἦτο ἤδη στοιχειοθετειμένον τὸ φύλλον μας, ὅτε ἐλάβαμεν ἐπιστολήν τινα τοῦ Κ. Ῥωσσολύμου ἐν ᾗ δικαιολογεῖ τὴν διαγωγήν του. Θέλομεν καταχωρήσει ταύτην εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον, εἰ καὶ ὁ ἔλεγχος τὸν δικαιόνει αὕτη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΣΑΛΠΙΓΞ.